

परिक्लिष्टं कथमेतावद्रव्यव्ययः कर्तव्य इत्याकुलतायुक्तं यथा स्यात्तथा दीयते इति क्रियाविशेषणं ॥ २१ ॥ असत्कृतं प्रियभाषणपादप्रक्षालनादिपूजासत्कारस्तद्रहितं अवज्ञातं पात्रपरिभवयुक्तं दानं प्रदेयं हिरण्यादि ॥ २२ ॥ अदृष्टार्थानां यज्ञदानतपःप्रभृतो न वैकल्यशंकायां साद्रुण्यसिद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमुपदिश्यते ओतत्सदिति ओमितितदितिसदिति च त्रिविधस्त्रिप्रकारो यं ब्रह्मणो निर्देशो नाम्नां पाठः यथा सहस्रनाम्नां पाठे सहस्रनामानि एव मस्मिन् पिनामपाठे त्रीण्येव नामानीत्यर्थः ओमिति ब्रह्मेति तैत्तिरीयके तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवतीत्येतरेयके स देवसो म्येदमय आसीदिति छांदोग्ये च एतेषां शब्दानां ब्रह्मनामत्वप्रसिद्धेः तेन नामत्रयेण ब्राह्मणादयो विहिताः पुरासर्गादौ ब्राह्मणाः एतन्नामत्रयोच्चारणसामर्थ्येनैव विधात्रा विप्रादयो विहिताः प्रकाशिता इत्यर्थः ॥ २३ ॥ यस्मादेतन्नामत्रयपूर्वकं एतेषां विधानं सर्गादौ दृष्टं तस्मात् त्रिष्वेतेषु नामसु ओमित्येकमेव नाम उदाहृत्य ब्रह्मवादिनां वैदिकानां विधानोक्ताः वेदोक्ताः यज्ञादयः क्रियाः सततं प्रवर्तन्ते तथा च श्रुतिः ओमिति ब्रह्मा प्रस्तौति ओमिति शस्त्राणि शंसन्ति ओमित्यध्वर्युः प्रतिगुरुं प्रति गृणाति ओमितिसामानि गायन्तीति यज्ञे सर्वेषां मृत्विजां क्रिया ओंकारपूर्विका इत्येतद्वर्शयति ॥ २४ ॥ ओमिति नाम्नः काम्या काम्यकर्मसाधारण्येन यज्ञादौ विनियोगमुक्त्वा तदिति नाम्नो निष्कामेषु मुमुक्षुकर्मसु विनियोगं दर्शयति तदिति मोक्षकांक्षिभिः फलं अनभि संधाय विविधाः यज्ञतपः क्रियाः दानक्रियाश्च क्रियन्ते इति योजना ननु फलं चेन्नाभि संधीयते तर्हि किमभि संधाय क्रियन्त इत्याकांक्षायामाह तदिति क्रियन्ते

यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः ॥ दीयते च परिक्लिष्टं दानं राजसंस्मृतं ॥ २१ ॥ अदेशकाले यद्दानमपात्रेभ्यश्च दीयते ॥ असत्कृतमवज्ञातं तत्तामसमुदाहृतं ॥ २२ ॥ ओतत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ॥ ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥ २३ ॥ तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपः क्रियाः ॥ प्रवर्तन्ते विधानोक्ताः सततं ब्रह्मवादिनां ॥ २४ ॥ तदित्यनभि संधाय फलं यज्ञतपः क्रियाः ॥ दानक्रियाश्च विविधाः क्रियन्ते मोक्षकांक्षिभिः ॥ २५ ॥ सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते ॥ प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थयुज्यते ॥ २६ ॥ यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते ॥ कर्म चैव तदर्थीयं सदित्येवाभिधीयते ॥ २७ ॥

इति सर्वाः क्रियास्तदिति ब्रह्मेति क्रियन्ते यथा ब्रह्मवादिभिः ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतं ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिनेत्युक्तदिशा सर्वाः ससाधनफलाः क्रियाः ब्रह्मैवेदं सर्वमिति बुद्ध्य क्रियन्ते तथामुमुक्षुभिरपीत्यर्थः यदेव हि मुक्तानां स्वाभाविकं शीलं तदेव मुमुक्षूणां शास्त्रेण विधीयत इति प्रसिद्धेः फलमनभि संधायेतिसान्निध्यात्तदित्यत्रापि सामर्थ्यादभि संधायेतिलभ्यते तेन फलमनभि संधाय तदित्यभि संधाय क्रियाः प्रवर्तन्त इत्यन्वयोऽपि सुलभ एव तदिति ब्रह्माभिधानमुच्चार्येति भाष्येऽपि उदाहृत्येति पूर्वश्लोकोक्तक्रियानुवृत्त्या योजनमस्मदुक्ताभिप्रायेणैव व्याख्येयं उच्चारणस्यापि ब्रह्मानुसंधानार्थत्वादिति दिक् ॥ २५ ॥ ओतच्छब्दयोर्विनियोगमुक्त्वा सच्छब्दस्य विनियोगमाह द्वाभ्यां सद्भावे इति सद्भावे अस्तित्वे साधुभावे समीचीनत्वे सच्छब्दः सदित्येव कर्मैति प्रशस्ते कर्मणि सत्त्वत्वे वेदोक्तत्वादस्येवेति सच्छब्दः प्रयुज्यते आस्तिकैः ॥ २६ ॥ किंच यज्ञादौ स्थितिर्निष्ठा सदितिसमीचीनेति उच्यते तदर्थः सच्छब्दार्थो ब्रह्मतदीयन्तदर्थं कृतं तदर्थीयं परमेश्वरप्राप्त्यर्थं कृतं कर्म सदित्येव समीचीनमित्येवाभिधीयते लोके तदेवं असात्विकं विगुणं वा यज्ञादिकं श्रद्धापूर्वकं ब्रह्मणोऽभिधानत्रयोच्चारणेन सात्विकं सद्गुणं च संपादितं भवति ॥ २७ ॥